

Δημήτρης Δεσύλλας

Στη νέα προσπάθειά μας για **σύγχρονη επαναστατική Αριστερά**, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την παγκόσμια ανάπτυξη κυρίως τριών (3) ανταγωνιστικών, έως εχθρικών πολιτικών ρευμάτων.

Πρώτο: Η σκύλα του φασισμού είναι ξανά γκαστρωμένη και γεννάει αδιάκοπα νέα τέρατα. **Το Ισπανικό VOX** μαζί με τον **Στιβ Μπάνον** στήνουν φασιστική διεθνή σε όλη τη Λατινική Αμερική. **Το Γερμανικό AfD** πήρε υπερδιπλάσιο ποσοστό ψήφων από την αριστερή **Die Linke** στις πρόσφατες Γερμανικές εκλογές. Τα φασιστικά **Ιταλικά Αδέλφια** (Φρατέλι Φασιστέλι) είναι τώρα πρώτη πολιτική δύναμη στην Ιταλία κ.ο.κ.

Δεύτερο: Επανακάμπει γοργώς και ησύχως, διεθνώς και κυρίως στην Ευρώπη, μια μεταλλαγμένη **υπερσυντηρητική - νεοκεϋνσιανική σοσιαλδημοκρατία**, χωρίς “κράτος πρόνοιας”, αλλά με νέες δυνατότητες πολιτικής - εκλογικής ενσωμάτωσης της εργατικής και λαϊκής διαμαρτυρίας και αγανάκτησης.

Τρίτο: το αστικό πολιτικό σύστημα επιχειρεί τη βαθύτερη **ιδεολογική ηγεμόνευση** και **πολιτική ενσωμάτωση** των αγώνων για τα πολύμορφα δικαιώματα, πριμοδοτώντας έναν **ακίνδυνο κινηματικό δικαιωματισμό** αποσυντονισμένων συλλογικοτήτων και κατακερματισμένων ατομικοτήτων.

Απέναντι σε αυτά τα ρεύματα, ξαναπαίζεται το στοίχημα για το αν θα υπάρξει και ποια Αριστερά, διεθνώς και στη χώρα μας. Γι’ αυτό, στη νέα προσπάθεια μας, για μαζική και σύγχρονη Αντικαπιταλιστική - Επαναστατική - Κομμουνιστική Αριστερά, **θεωρώ αναγκαίο** να αντλήσουμε βαθύτερα πολιτικά διδάγματα από τη σύγχρονη πολιτική ιστορία του τόπου μας, ουσιαστικά συμπεράσματα από τη σισύφεια πορεία της Ελληνικής Αριστεράς. Συγκεκριμένα:

- Το **1944**, το μεγαλειώδες, παλλαϊκό και πλειοψηφικό **ΕΑΜ** (με νου – καρδιά – οργανωτή του το **ΚΚΕ**), **στο όνομα της αντιφασιστικής - εθνικής ενότητας**, πήρε τα τοξικά υπουργεία του Γ. Παπανδρέου και κατέληξε στη Βάρκιζα και μετά στα ξερονήσια.
- Το **1964**, η μεγάλη **ΕΔΑ**, από αξιωματική αντιπολίτευση με 24,5% το 1958, **στο όνομα της δημοκρατικής - αντιβασιλικής ενότητας**, κατέληξε ως ουρά του Γ. Παπανδρέου, στον αφοπλισμό - ευνουχισμό του λαϊκού κινήματος, στη χούντα του 1967 και ξανά στα ξερονήσια.
- Το **1981**, ο μεταπολιτευτικός ριζοσπαστισμός της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, **στο όνομα του “μεγάλου αθροίσματος των δημοκρατικών δυνάμεων ΚΚΕ και ΠΑΣΟΚ”**, όπως έλεγε ο Χ. Φλωράκης, κατέληξε ως ουρά του Ανδρέα Παπανδρέου, στη λεηλασία του αριστερού κόσμου από το **ΠΑΣΟΚ** της αστικής δικομματικής εναλλαγής και της διακωμώδησης της περίφημης “αλλαγής”.
- Το **1989**, το **κοινό πόρισμα ΚΚΕ - ΕΑΡ** και ο ενιαίος μεγάλος Συνασπισμός “της Αριστεράς και της Προόδου”, **στο όνομα της κάθαρσης του βρώμικου Κοσκωτά**, οδήγησε στις άθλιες “παρά φύσιν” συγκυβερνήσεις Τζανετάκη και Ζολώτα και κατέληξε στον **πολιτικό εξευτελισμό** και την εκλογική περιθωριοποίηση της Αριστεράς. **Κυρίως έγινε το σκαλοπάτι για την αυτοδυναμία του πιο βρώμικου Έλληνα πολιτικού, του Κώστα Μητσοτάκη!**
- Το **2015**, το παλλαϊκό αντιμνημονιακό κίνημα του 2010 -2012, ποντάρισε πολιτικά και εκλογικά στο “κυβερνητικό πείραμα” του **ΣΥΡΙΖΑ**, **στο όνομα της άμεσης ανακούφισης από τα Μνημόνια - εντός της ΕΕ.**

Πώς κατέληξε;

α) στη μετατροπή του μεγαλειώδους **61,3% ΟΧΙ** στο Δημοψήφισμα σε **κατάπτυστο ΝΑΙ** στο 3ο και χειρότερο Μνημόνιο έως το 2060 (που ψηφίστηκε στη Βουλή από πέντε κόμματα και 222 βουλευτές),

β) σε **νέα λεηλασία**, παρ’ όλα αυτά, από τον **ΣΥΡΙΖΑ** του κόσμου της Αριστεράς και

γ) κατέληξε κυρίως στη μεγάλη αυτοδυναμία - πανδημία (με **39,5%**) και του γιου του Μητσοτάκη. Η ιστορία επαναλαμβάνεται, την πρώτη φορά ως τραγωδία και τη δεύτερη ως φάρσα!

Δεν επρόκειτο για **“μεγάλη προδοσία”**, όπως λένε τώρα εκ των υστέρων και χωρίς αυτοκριτική, ο Π. Λαφαζάνης και ο Γ. Βαρουφάκης, αλλά για **μεγάλη χρεωκοπία της γραμμής “όχι στο Μνημόνιο - ναι στο Ευρώ και την ΕΕ”**.

Ας πάρουμε πολύ σοβαρά υπόψη ότι στις επόμενες διπλές εκλογές του 2022, ο μεταλλαγμένος **ΣΥΡΙΖΑ** και το **ΜΕΡΑ 25** θα απλώσουν ξανά τις “απόχες” εκλογικής ληηλασίας του κόσμου της Αριστεράς, με τα έωλα συνθήματα **“να φύγει η δεξιά”** (που τη διόγκωσε ο ΣΥΡΙΖΑ με την πολιτική του) και **“όχι στη χρεοδουλοπαροικία”**. Ενώ είναι γνωστό ότι ο Γ. Βαρουφάκης υπόγραψε τη συμφωνία του Γιούρογκρουπ της 20/2/2015 (πρόπλασμα του 3ου Μνημονίου) και κυρίως ότι θα πληρώνει όλο το χρέος, σε όλους τους πιστωτές, **εις το διηνεκές - Ad infinitum!** Δηλαδή χρεοδουλοπαροικία “εις το τετράγωνον”!

ΕΡΩΤΗΜΑ: Υπάρχει κάποια κοινή ρίζα, μια κοινή αιτία για όλη αυτή την τραγωδία, την συνεχή και την αέναη σισύφεια πορεία της Αριστεράς;

Βεβαίως και υπάρχει. Είναι το γεγονός ότι η Αριστερά στη χώρα μας, πάρα τους μεγάλους αγώνες της και τις αμέτρητες θυσίες της (που εμείς τιμάμε), **σε όλες τις κρίσιμες καμπές της ταξικής πάλης και της ανόδου του λαϊκού κινήματος, φοβόταν την αναμέτρηση με τον ταξικό αντίπαλο**. Πάντοτε στο όνομα πλατειών μετώπων, ευρύτερης ενότητας, άμεσων στόχων ανακούφισης και “ενδιάμεσων” πολιτικών λύσεων, **διεχώριζε** τη στρατηγική από την τακτική. **Υπέτασσε** τη στρατηγική στην τακτική και τον τακτικισμό. **Έπαιρνε διαζύγιο** από το επαναστατικό πρόγραμμα και από τα αυθεντικά εργατικά και λαϊκά συμφέροντα. **Ερωτοτροπούσε, ερωτευόταν και ενίοτε παντρευόταν** τους πολιτικούς και ταξικούς αντιπάλους της. Αυτοί όμως αποδείχνονταν πάντα και με συνέπεια όχι απλώς άπιστοι εραστές, αλλά βάρβαροι θύτες.

• **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:** Η Αντικαπιταλιστική - Επαναστατική Αριστερά στη χώρα μας, θα γίνει μεγάλη, ελκυστική και πραγματικό αντίπαλο δέος στην αστική πολιτική, **μόνον όταν θα ενωθεί με τον σκοπό της**. Τον σκοπό της που είναι η εργατική αντικαπιταλιστική επανάσταση και η σύγχρονη κομμουνιστική κοινωνία, με την πλήρη απελευθέρωση του κοινωνικού ανθρώπου. Στο στρατηγικό και ευγενικό αυτό καθήκον οφείλουμε να συμβάλουμε, με αναβαθμισμένο τρόπο και με όλες μας τις δυνάμεις ως **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, οργανώσεις - συνιστώσες της και αγωνιστές -στριες της.

Κείμενο βασισμένο στην τοποθέτηση του Δημήτρη Δεσύλλα στο ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (17/10/21)